

de València
Històrica

11
5

Tab. 994

2 11

35

ΚΑΘΗΜΕ

ΡΙΝΗΣ ΟΜΙΑΙΑΣ ΒΙΒΛΙΟΝ

DE FORMVLIS

colloquiorum quotidianorum li-

bellus, quo fermè omnium quæ in ma-
nibus puerorum quotidie versantur
nomēclaturę cōprehenduntur.

Δύτορα φροντίδες σοφώτορα.



VALENTIAE,

*Ex officina Petri à Huete, in
platea herbaria. 1569.*

*Exstant apud Antonium L. um bibliopolam
ē regione publici Gymnasij.*

ΩΜΙΛΙΑ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΗ.

Πρὸ τῶν ὄρθρων ἐγρηγόρησα, ἐξ ὕπνου, ἀνέ-
 σην ἐκ θηκλίνης, ἐκάθισα ἔλαβον ὑ-
 ποδυσμίας, ἄνδρα ὑπεδυσάμην. ἦ,
 τῆσα ὑδωρεῖς ὄψιν. νίπτομαι τρωτῶν τὰς
 χεῖρας, ἦτα τὴν ὄψιν ἐνιψάμην, ἀπέμαξα.
 ἀπέθνηκα τὴν μήτραν.

Ἐλαβον χιτῶνα πρὸς τὸ σῶμα. πόριεζω
 σάμην. ἦλψα τὴν κεφαλὴν μου, ἢ ἐκτένισα.
 ἐποίησα πρὸς τὸν τράχηλον ἀναβόλαιον. ἐνε-
 δυσάμην ἐπεὶ ἐνδύτην λυκόν. ἐπανώ ἐνδυσ-
 μαί φαινόλην. προσῆλθον ἐκ τῆς κοιτῶνος σὺν
 τῶν πεδωγῶν, εἰ σὺ τῆν τροφῶν, ἀσπασαδὲς
 τὸν πατέρα ἢ τὴν μητέρα. ἀμφότερος ἦσασα
 σάμην, εἰ κατεφίλησα. ἢ οὕτω κατῆλθον ἐκ
 τῶν οἴκου.

Ἀπέρχομαι εἰς τὴν χολῶν. εἰσαῖλον. εἶ-
 πομ, χαῖρε καθηγητά. εἰ αὐτός με κατέφιλη-
 σε καὶ αὐτὴν ἀγάπη. ὡς δὲ δώσῃ μοι ὁ παῖς ὁ
 ἐμὸς πινυκίδας, θήκω. γραφῆον ἐξάγω γρα-
 φίδα. τῷ ἐμῷ τόπῳ καθήκον, λήανω, πε-
 ριγὰ φω πρὸς τὸν ἔπογραμμόν. εἰράσας
 δὲ διδύκνω τῷ διδασκάλῳ. δώρθωσιν,
 ἐχαράξεν.

Κελύξ με ἀναγινώσκω. κελυθῆς, ἄλλω
 δὲ δωκας. ἐμάνθανον ἐρμῶ δύματα. ἀπεί-
 δωκα. ἀλλ' οὐ θεὸς ὑπαγόρευέ μοι. ὑπηγό-
 ρυσέ μοι. συμμαθητῆς καὶ σὺ, φησίμ. εἶπομ
 αὐτῷ, ἀπόδ' ὅπως. καὶ εἶπερ ἐμοι, ἔκ εἰ-
 δες ὅτε ἀπεδιδωκ πρὸ τῶν σσ; καὶ εἶπερ,
 ψύδω, οὐκ ἀπέδωκας. ἴν. ψύδομαι. εἰ
 ληθῆ λέγεις, ἀναδίδωμι.

Ἐν τούτοις κελύσαντος τ' καθηγητοῦ, ἐγεί-
 ρον Ἰοὶ μικροὶ πρὸς τὰ σοιχεῖα καὶ τὰς συλλα-
 βὰς κατέλεξεν αὐτοῖς εἰς τὴν μεζόνωμ. ἄλλοι
 πρὸς τὴν ὑποδιδακτικὴν τάξιν ἀκροδύασιμ.
 ὀνόματα γράφουσιν. σίχους ἔγραψαν. εἰς γὰρ
 ἐν τῇ πρώτῃ τάξιν ἀμύλλαν ἐφέλαθον.

Ἐπιπαια ὡς ἐκαθίσταμεν, διέρχομαι ὑπομνή-
 ματα, γλώσσας, τέχνῳ φωνηθῆς πρὸς ἀνά-
 γνωσιν, ἀκούω ἐξηγήσασιν, δ' ἀνοιαν, πρὸς ὠπα.

Ἐπερωτηθῆς τέχνῳ, ἀπεκρίθη; πρὸς τί-
 να λέγεις. τί μέριμνα λόγος; ἐκλίνα γένη ὀνομά-
 τωμ. ἐμέρησ' ἀσίχον.

Ὡς ἡ ταῦτα ἐπράξαμεν, ἀπέλυσεν εἰς ἀ-
 ρισον. ἀπ' λυθείς ἡ, ἐπανέρχομαι εἰς τὸν οἶκον.

Ἰμάσσω. λαμβάνω ἄρτον καθαρὸν, ἐλαίας.
 τυρόν, ἰσχάδας, κάρυα. πίνω ὕδωρ ψυχρόν.

Ἡ' ριζηκῶς ἐπανέρχομαι πάλιν εἰς τὴν χο-
λὴν. θυρίσκω καθ' ἡγυιῶν ἐπαναγενώσκουσα,
ἢ ἔπειτα, ἄρξαδε ἀπ' ἀρχῆς.

ΑΛΛΗ ΟΜΙΛΙΑ.

Ἦτησα ὑδωρ ἀΐον. νίπσομαι πρῶτον τὰς
χεῖρας. ἔπειτα τὴν ὄψιν ἐνιψάμεν. ἀπέμα-
ξα. ἀπέθηκα λευκὸν φανόλιον. πρὸς πλῆθος
ἐκ τοῦ κοιτῶνος σὺν τῷ παιδαγωγῷ ἀσπάσα-
δι τὴν πατέρα ἢ τὴν μητέρα. ἀμφοτέρους ἢ αὐτὰ
σάμεν, ἢ κατεφίλησα, ἢ οὕτω κατηλθον ἐκ
τοῦ οἴκου.

Ἀπέρχομαι ἀσπάσαδι πάντας τοὺς φίλους,
ἢ ὁ δευτέρως πρὸς ἐρχόμενος ἠπίντα σε τῷ φί-
λῳ αὐτῷ, ἢ ἔπειτα, χαίρειν εἰπὼν; ἢ ἐκρῆνισον
αὐτῷ, καὶ ἀντησάσατο αὐτῷ, λέγων, ἢ ἔπει-
σάμεν; τί πρὸς τῆς. πάντα ὁρθῶς; πῶς ἔχει.

συγφάξω σοι οὕτως ὡς ἐμοί.

Κριτῆριον πρὸς τίνας; πρὸς τὸ ταμίαν. οὐκ
 ἐκεί. ἀλλὰ πῶς; πρὸς τὸ ἀνθύπατον; οὐδὲ
 ἐκεί. ἀλλὰ πρὸς τοὺς ἄρχοντας ἐξ ἱστογραφί-
 φης τῶν δέπωντος τῆς ἐπαρχίας. ποταπόρῳ ὅστιν
 αὐτὸ τὸ πρᾶγμα; ὅσ' πάνυ μέγα. ἐστὶ γὰρ χημιά-
 των, ἢν' ὅλου ἔδης. ἀχολάζης, παρέδρουσον
 ἡμῖν. οἱ κρίται γὰρ ἡμέραν ἡμῖν ἔδωκαν τῷ
 σήμερον. ἀπόφασις εἰρημένη. διὸ βέλομαι σοῦ
 παρόντος πρὶ τῆς δίκης σὺ τοῖς σωηγόροις
 σκέψασθαι. παρέλαβες; παρέλαβον. τίνας.
 τοὺς σὸς φίλους. καλῶς ἐποίησας. σωέταξας;
 πρὶ ποῖαν ὥραν. γν' ποῖω τότε γν' τῆς ἀγο-
 ρᾶς. γν' τῆς σοῦ. ἐγγύς τῆς σοῦ τῆς νίκης. μετ' ὅ-
 λου ἐκεί ἔρχομαι. ἀλλὰ παρακαλῶ, γν' νῶ
 ἔχης. ἀμέριμνον ἔσο ἐμοί μελήσει.

Ἄγωμεν ἡμεῖς πρὸς τὸν βασιλεῦσιν, λάβω-
 μεν πρὸ αὐτῶ ἀνδρεία ἐκατόν. δώμεν δικαιο-
 λόγημακῶ, ἢ τοῖς σωτηροῖς ἢ τῶ νομικῶ,
 ἵνα ἀποδεδειγμένον ἐκδικήσωσιν ἡμᾶς. ὅτι
 οὐδὲ λαβὲ πρὸ αὐτῶ τὸ κέρμα, ἢ ἀπολούθη, κα-
 θὼς σωεταξαίμεθα.

Πάρεσι γάρος, συγκαλέσωμεν αὐτὸν εἰς
 τὴν συμβουλίαν. γινώσκω ἔχομεν τὰ ἀσφαλί-
 σματα παρήγγελας αὐτῶ; παρήγγελα. ἐμαρ-
 τυροποίησας; ἐμαρτυροποίησα. ἔτοιμοι
 ἔσοι ἐπιμὸς εἶμι. ἢ ὁ ἀντίδικος γινώσκω ἔθε-
 λῶ. σιωπήσον. σιωπῶ. σιωπῆν ἔχετε. ἀκού-
 σωμεν τὴν ἀπόφασιν. ἤκουσας οὐ γινώσκωμεν;
 Γαίε κύριε, τί ἔδειξάς σου. μήτι ἔχεις χήμα-
 τα δικαιοσύνης; τί χήμα ἔχεις δανείσασθαι.
 εἰ ἔχεις χήσόν μοι πέντε δρωαίρια. καὶ μὴ ἔ-

χηκα, ὅθεν δὴ ποτε ἐξεπλήσω ἄν. γνέχυσον
 θέλεις; μὴ γένοιτο. χρεογράφου μοι σὲ ἐπι-
 ληφέναι ποίοις τόκοις, οἷς θέλεις. ἐχρεογρά-
 φισα. χάριτάς σοι ὁμολογῶ. σφράγισον. ἐπι-
 σφράγισα. ἀριθμῶ, δοκίμασον, ἐδοκίμα-
 σα. καθὼς ἔλαβες δοκίμον ἀπόδ' Ⓞ. αὐτό
 σοι ἀπόδωσω ἢ ἱκανοποιήσω.

ἌΛΛΗ ΟΜΙΛΙΑ.

Καλὴ ἡμέρα. ἦλθες; ἦλθον. ἔλαβες; ἔδω-
 κας αὐτῷ; ἔδωκα. μὴ ἴν' Ⓞ χρεῖαν ἔχεις;
 σὲ ὑγιαίνων, ἂν θέλεις, ἔλθέ μετ' ἐμοῦ, ποῦ.
 πρὸς φίλον τ' ἡμέτερον Λύκιον, ὑδισκεψώ-
 μεθα αὐτῶν. τί γὰρ ἔχεις, ἀρρώστῃ. ἀπὸ πότε.
 ἐξ ὀλίγων ἡμερῶν γνέπεσε. ποῦ μὲν οὐ μα-
 ριάμ. πᾶσι πάντα αὐτῇ δειννομίζω ἢ οἰκία.
 αὐτῇ δειν. ἴδον ὁ θυρωρός ἐρώτησον αὐτ' ἴδ' ἢ

καὶ μεθ' ἐσελθεῖν, καὶ ἰδεῖν τὸν κύριον αὐτοῦ.
 καὶ κἄν ᾧ ἔπερ, τίνα ζητεῖτε. ἃ δεσπότιω
 σοῦ πρὸς τὴν υἰαίαν αὐτοῦ ἐληλύθαμεν. ἀνά-
 βατε· πόδας κλίμακας; δύο· εἰς τὰ δεξιά
 κρούσατε. εἰ μὲν βίβη, ἦλθε, πρὸς ἐληλύθα γάρ.
 κρούσωμεν. εἶδε τί ὄσιρ. χαίρετε πάντες. τὸν
 κύριον σου θέλομεν ἐπισκέψασθαι. γρηγορή;
 μίνυσόν μοι. καὶ κἄν ᾧ ἔπερ, οὐκ ἔστιν ὧδε.
 τί λαλεῖς. ἀλλὰ ποῦ ὄσιρ. ἐκεῖ κατέβη εἰς τὸ
 λαφνῶνα διακινῆσαι. συγχαίρομεν αὐτῷ ὅ-
 ταν ἔλθῃ. εἰπὲ αὐτῷ ἡμᾶς πρὸς αὐτὸν χαίρον-
 τας ἐληλυθέναι πρὸς τὴν σωτηρίαν αὐτοῦ· ὅτι
 πάντα ὀρθῶς ἔχῃ. οὕτως ποιήσω.

ἌΛΛΗ ΟΜΙΛΙΑ

Σὺ ποῦ ὑπάγεις. εἰς τὴν οἰκίαν σου ἔλθω.
 ὅτι ἐπεζητήσας. ἄν σοὶ ἦδ' ὄσιρ, σήμερον

παρ' ἐμοὶ ἀρίσθου χρησίμως. ὄνω καλῶ οἰκίᾳ
 καὶ χρώμεθα. οὕτω γγύεσθω. γν' ὡρα δ' ἔλθε
 πρὸς ἡμᾶς. ὅτε θέλεις, πέμψου πρὸς ἡμᾶς. γν'
 τῆ οἰκίᾳ ἐμῇ. οὕτω γενέσθω ἐμῇ.

Σὺ παιδ' ἀρίου ἀκολούθησόν μοι εἰς τὸ κρεῶ
 πώλιον τίποτε ἀγοράσωμεν εἰς ἀρίστον. ἔπει
 ρώτησον, πόσους ἰχθύας, δισαξίω δέκα.

Σὺ παιδ' ἀρίου ὑπάγε εἰς τὴν οἰκίαν, ἵνα
 δισκηθῶμεν ἀπελθῆμεν εἰς τὸ λαχανο πώλιον,
 εἴ ἀγοράσας λάχανα, ἀπὸρ ἀναγκαῖά ὄσιν, ἄ
 ὄπωρα, συνάμνα, σῦκα, μήλα πέρσικα, ἀ
 πίος· τρικόκκια. ἴδ' ἔχεις πάντα ἃ ἠγοράσα
 μεν, ὑπάγε εἰς τὴν οἰκίαν.

Καλεσάτω τις τὴ μάγιστρον. ποῦ δὲν ἄνω
 ἀμύλαθρον. εἴ τί θέλεις. καταβάτω ὡς εἰ ἄ
 ρον, ὄψισον ἰδιμελὸς τὰ πρὸ σφάγια. ἄρτυ,

σις καλὴ γενέσθω. ἔνεγκε τὴν κλαῖδα, ἢ λι-
 χνυς, γάρου πρῶτον, ἢ δούτερον ὄξυδριμύ,
 γλυκύκος, οἴνου λευκὸν ἢ μέλαινα παλαιόν, ξύ-
 λα ξηρὰ, ἄνθρακας, ἄνθραλίαν, ἀξίνην, σκθύη
 λωπάδα, χύτραν, λέβητα, ἐσχάραν, πῶμα, θύ-
 αν. σὺ δὲ παιδάριον ὑπάγε πρὸς τὸν Γαῖον,
 ἢ εἴπῃ αὐτῷ, ἔλθε ἐκἄθεν. λυσώμεθα,
 ὑπάγε, τρέχε ταχέως, ποίησον.

Εἴ γένῃ πρὸς αὐτόν; ἐγενόμην. ὅπως ἦν. εἰς τὴν
 οἰκίαν ἐκἄθεν. ἢ τί ἐποίησεν; ἐφιλολόγησεν. ἢ τί
 εἶπεν. ἐκδέχεσθε με ἐρχόμενον, ἢ ἀπολαθῶ.

Ὑπάγετε πάλιν. ἢ εἴπῃ αὐτῷ, πάντες ὡσὲν
 εἶσιν, σὺ αὐτῷ ἔλθε. ὑμῖς τεως σιύθετε
 ὡδιμελῶς τὰ ὑάλλινα, ἢ τὰ χαλκώματα, ἢ
 ὕδωρ ῥίψατε ἔξω. θέλω ἰδεῖν, ὡς ὄντες ἐνί-
 σκοι, ἢ δὴ ἐσθῶρα, πάντα ἐθιμὰ ὄσιν. ὄν

λέπω εἴθην; ἀπελθε, ἀπὲ αὐτῶ, ὅψ' ἡμᾶς
 ποιῆ ἄριστῆσαι. ἰδοὺ ἦλθε. σωσάντησον αὐ-
 τῶ. παρακάλεσον αὐτόν. τί' ἔξω ἔσηκός;

ἌΛΛΗ ΟΜΙΛΙΑ.

Κατ' ἄγετε σάβανα εἰς τὸ Βαλανεῖον, ξυσράν,
 πρῶτόφιον, ποδλεκμάγιον, λήκυτον. πρῶτ' ἄγε-
 τε, λάβετε τὸν τόπον. ποῦ κελεύεις. εἰς τὸ δη-
 μόσιον ἢ γὰρ τῶς ἰδιωτικῶ; ὅπου κελεύετε. ὅτε
 ὑπάγομεν, διηγήσομαί σοι.

ἌΛΛΗ ΟΜΙΛΙΑ.

Ε' γάρ σ', ἄγωμεν. μήτε θέλεις ἐλθεῖν εἰς ἅ-
 πόπαζον; καλῶς με ὑπέμνησας, ἢ κοιλία με
 ἐπάγεις. ἄγωμεν.

ἌΛΛΗ ΟΜΙΛΙΑ.

Ἄλοιπόν ἐκδυσσόν με. ὑπόδυσσόν με. σύν-
 θες τὰ ἱμάτια. πόριβαλε. τήρεις καλῶς. μή

νύσαζε δια τὸς κλέπτας.

Ἄρπασον ἡμῖν σφαῖραν. γυμναδίῳαε.
θέλω γὰρ τῷ κηρώματι.

Διδύρο, παλαίσωμεν διὰ χρόνον, μιᾶ ῥοπή.
οὐκ οἶδα, ὅδὲ δυνάμαι. πάλαι γὰρ πέτωαι
μαί τ' παλαίην. ὅμως περᾶζω εἰ δυνάμαι.
ἐλαφρῶς κεκοτώακα. ἀλφύον, ἡλειψα.
ἐλείψομαι. τρίψον. ἰδιροῖς. ἰδιρῶ. ἐκλέ-
λυμαι. κατὰβα. ἔξελθε λοιπὸν.

Βάλλε σεαυτὸ εἰς τὴν κολυμβήθραν ὑπά-
θειον. κολύμβησον. ἐκολύμβησα.

περίχρεε σαυτόν. πόριέχρον. ἀνέλαβον.
ἐπίδρα ξύσραν. πόρικατάμαξόν με. κα-
τάμαξόν μοι κεφαλῶν εἰ τὸς πόδας. δῖος
σανδάλια. ὑπόδυσόν με ἐπίδρα ἡδικάρον.
καλῶς ἐλούσω. καλῶς σοι ἔσω.

Α Λ Λ Η Ο Μ Ι Λ Ι Α.

Δότε ὡδ'ε θρόνους, δίφρους, βάθρον, διέ,
 φραν, πρσκεφάλαιον. καθέζα. καθημαι.
 τί ἐσκήψς; πλύνου ποτήριον ὕδαλι θερμῶ.
 συγκέρασον, πάνυ γάρ λιψῶ. κέρασον πᾶσι
 τίς τί θέλει ἢ ἀρτυρόν, ἢ καρλιών, αὐτ' ἐκείνω
 κέρασον.

Σὺ τί θέλεις, πλύνου ποτήριον. κέρασόν
 και θερμόν, μή ζεσόν, μήτε κλιαρόν, ἀλλὰ συγ
 κέρασον. βάλλε νεαρόν. πρῶδες ἄκρατον.

Τί σήκετε. καθέζεσθε. εἴαυ θέλετε ἀναπέ
 σωμεν. ποῦ κελδύεις. γν' πρῶτῶ τόπω ἀναπε
 σομ. δὲς μοι γβύσαδα μαλάχας ζεσᾶς. ἐπί
 δὲς μοι χέρομαλγιου. κομίσατε. ἴδε εἰ ἔχεις
 πρῶτερον. ἐπίβαπῆε. χρομαι. χρῶ. δὲς
 σῦκου τ' τρυφερόν, κίχλας, γαλίκερας, θρί

διακας. εἰς ἕξ ὑμῶν ἄρτον κλάσῃ. κλάσον ψω-
 μούς. διψωνήσατε. πάντως ἐκεῖν ὁ ἀξιός ἐστι.
 παρ' ἡμῶν διψωνήσαι. διὸς ταρίχιου, τριχί-
 δας, λώβια, ὄρμινον μετὰ γαρύ, γογγυλωτῶν,
 ὄρνιν ὁ πηλὸν, ψιλήτω λουρα δὲ ζωμοῦ, τεμα-
 χια, δέλφακα ὁπῆον.

Θὲς τῶν δίσκου μετὰ τρωξίμων, ξαφάνους, ἢ
 διύοσμον, ἐλαίας λουκὰς, καὶ τυρόν νεαροῦ α-
 σόν, οἶδνα, μύκητας. τοῖς ὑπὸ κρητέρας δότε
 διψωνήσαι. καὶ τῷ μαγείρῳ καὶ τραγῆματα, ὅτε
 καλῶς ὑπηρετήσῃ. δότε ὑδωρ εἰς χεῖρας, καὶ
 τάμαξον πρὸ τράπεζαν.

Πρόσφατον διὸς ἀπλοπότῳ. διὸς ἀκράτον
 κέρασον θερμόν εἰς τὸ μῆζον, εἰς τὸ μικρόν, ἢ
 δέως. ἐλπίζω γὰρ ἀλλοῦ ἰδέσθαι σε, εἴ μὴ ὑδὴ ῥέ-
 τῃς, προπίνω σοι. καλῶς. λαμβάνω ἀπὸ σοῦ

ἰδέως, ἴατί οὐ πίνης πικύριε ἤτησα, καὶ
οὐδείς μοι δέδωκε.

Δός ἡμῖν γλυκέα πλακοῦτα, ἄρκι ἡ
μῖν.

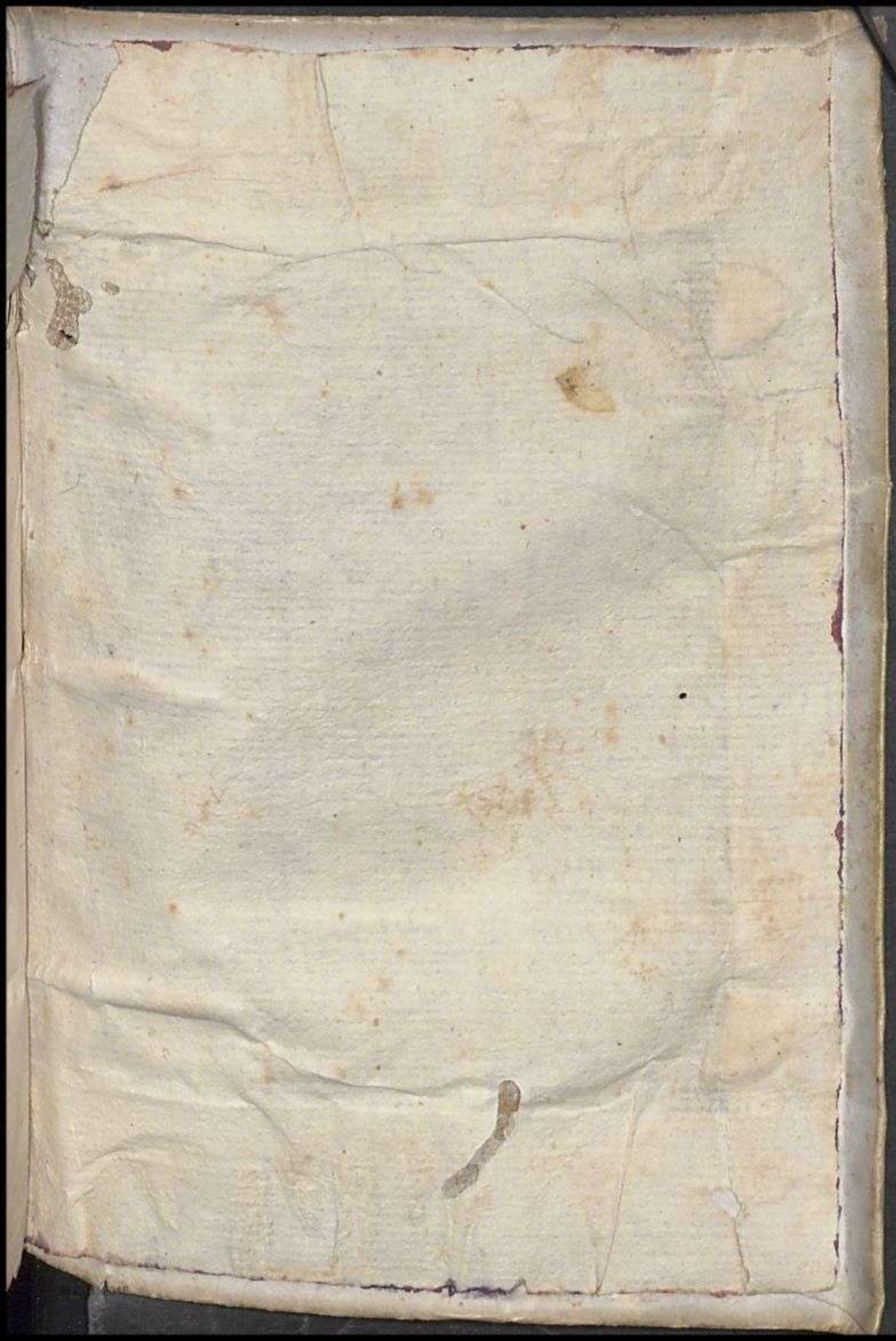
Ἄγωμεν λοιπὸν. ἄψον λαμπάδα, λαβέ.
καλῶς ἡμᾶς ἔχεις.

Γαεσίον ἔλθε, σύλλησον ταῦτα πάντα,
ταῖς ἰδίοις τόποις ἀπόδ' ὕδημελως.

Σφῶσον τὴν κλίνην, ἐσρώσαμεν, καὶ δὲ
αὐτὸ σκληρὸν ὄσιν, ἐξεταναίξασμεν καὶ πρὸς
κεφάλαιον ἐμαλαίξασμεν. ἐπέδ' ἡ γὰρ ὀκνη-
ρὸς ἂν ἀνγκαῖά εἰσιν.

μηδείς ἔξω θρανυκτορένῃ, ἢ ἐξέλθῃ. ἔαν
ἔνθ' φωνῆς ἀκούσω, οὐ συγχωρήσω.

Ἰνα λαβῆτε ὑμᾶς, κοιμηθε, καὶ ἀλεκτρο
φωνία με ἐξυπνήσατε, ἵνα ἐκδράμω.
Τέλοθ'.



Univ
B

Universitat de València
Biblioteca Històrica

Z-11
35

ΚΑΘΗΜΕ

ΡΙΝΗΣ ΟΜΙΑΙΑΣ ΒΙΒΛΙΟΝ

DE FORMVLIS

colloquiorum quotidianorum li-

bellus, quo fermè omnium quæ in ma-

nibus pu

nomè

ΔΟΥΤ



Ex

Exstant apud Antonium L. bibliopolam
è regione publici Gymnasij.